

senteret i civilforsvarskommissionen. Det er imidlertid af lovtekniske grunde næppe hensigtsmæssigt i lovteksten nærmere at fastlægge, hvilke personer der skal være medlem af kommissionen. Som det fremgår af svaret på spørgsmål 25 og ministerens kommentarer til Civilforsvars-Forbundet/Danske Kvinders Beredskabs skrivelse af 10. februar 1981, er det hensigten med lovforslaget at overlade det til de to organisationers egen afgørelse at udpege de personer, der skal være medlemmer af civilforsvarskommissionen.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, venstres, det konservative folkepartis og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af indenrigsministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling ved lovforslagets 2. behandling.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og udtaler, at selv om det også for mindretallet er væsentligt, at befolkningen beskyttes bedst muligt ved katastrofer uanset deres årsag, kan socialistisk folkeparti ikke medvirke til lovforslaget, da civilforsvaret er underordnet militæret og skal tage militære hensyn, jfr. samarbejdsaftalen mellem civilforsvaret og forsvarret. En sådan form for civilforsvar er ikke i stand til at tjene det eneste formål, det burde have, nemlig at skabe den størst mulige sikkerhed for befolkningen i katastrofesituationer. Tværtimod er et civilt forsvar, der underordnes militære hensyn og oprustningen, med til at skabe en falsk tryghedsfølelse i store dele af befolkningen. På denne baggrund afviser mindretallet lovforslaget.

Et *tredje mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af indenrigsministeren og det af mindretallet stillede ændringsforslag og udtaler, at de ændringer i civilforsvarsorganisationen, som gennemføres med dette lovforslag, ikke er særlig omfattende. Mindretallet deler ønsket om en styrkelse af det lokale civilforsvar og ser i muligheden for en sammenlægning af civilforsvarskommissio-

nen et skridt i denne retning. Der skabes hermed mulighed for en ledelsesform, der svarer til det flere steder gennemførte praktiske samarbejde mellem det lokale civilforsvar og brandvæsenet.

En større integration mellem civilforsvar og brandvæsen, (som både kan tænkes gennemført, når der er tale om kommunalt brandvæsen og ved samarbejdsaftale med et redningskorps) vil øge mulighederne for en styrkelse af fredstids-katastrofeberedskabet.

I sig selv skaber lovforslaget dog ikke den ønskede udvikling af det lokale civilforsvar, og yderligere initiativer i denne retning er derfor nødvendige. Også dette forhold gør det betænkeligt, at civilforsvarsrådet efter lovforslaget nedlægges.

De senere års samfundsudvikling har bl. a. skabt et stadig mere sårbart civilt samfund, afhængigt af en lang række forskellige forhold. Udviklingen gør det tvivlsomt at fastholde den hidtidige form for totalforsvar. Udgifterne stiger stærkt (med en nedprioritering af civilforsvaret til følge), og det er tvivlsomt, om det nuværende totalforsvar kan klare det brede sæt af trusler, som findes. Især kan kravene til katastrofeberedskabet i fredstid blive meget store, f. eks. i forbindelse med afbrydelse af energiforsyningen, uheld i den kemiske produktion, atomkraftuheld i andre lande, tankskibs- og andre uheld med transport af miljøtruede stoffer osv.

Også udviklingen i civilforsvarsopgaverne peger derfor imod nedsættelse af den totalforsvarskommission, som det radikale venstre i anden sammenhæng har foreslået.

Specielt omkring civilforsvaret bør det i en totalforsvarskommission overvejes, om den nuværende opbygning med et statsligt civilforsvarskorps og et lokalt civilforsvar er den rigtige. Man kunne f. eks. forestille sig at gennemføre en integration imellem korpset og det lokale civilforsvar med økonomiske tilskud fra staten suppleret med en specialisering til særlige opgaver i de enkelte civilforsvarsområder.

Mindretallet skal endelig bemærke, at det er tilfreds med, at ministeren i et svar til udvalget har fastslået, at loven ikke binder de frivillige organisationer til den nuværende opdeling i en mandlig og en kvindelig organisation.